

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6382/2021
10.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Годоровић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., чији је пуномоћник Аца Настасијевић, адвокат из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Михајло Поповић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1777/2021 од 10.06.2021. године, на седници одржаној 10.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ГГ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1777/2021 од 10.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П 324/15 од 23.11.2015. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени ГГ да тужиоцима исплати износ од 7.570.000,00 динара и то: тужиоцу АА износ од 3.720.000,00 динара на име неисплаћене купопродајне цене, са законском затезном каматом почев од 22.12.2008. године до коначне исплате и 93.000,00 динара на име уговорене казне са законском затезном каматом почев од 27.11.2009. године као дана подношења тужбе до исплате, а тужиљи ББ износ од 3.720.000,00 динара на име исплаћене купопродајне цене са законском затезном каматом почев од 22.12.2008. године и 55.800,00 динара на име уговорне казне са законском затезном каматом почев од 27.11.2009. године као дана подношења тужбе до исплате, док је тужбени захтев према туженом ВВ одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужени ГГ да тужиоцима солидарно исплати трошкове поступка у износу од 512.752,36 динара, а тужиоци су обавезани да туженом ВВ солидарно исплате на име парничних трошкова износ од 206.450,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1007/16 од 12.06.2016. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда тако што су обавезани тужени ВВ и ГГ да тужиоцима солидарно исплате: тужиоцу АА износ од 3.720.000,00 динара на име исплаћене купопродајне цене са законском затезном каматом почев од 27.11.2009. године до исплате и тужиљи ББ износ од 3.720.000,00 динара на име исплаћене купопродајне цене са законском затезном каматом почев од 27.11.2009. године до исплате, док је тужбени захтев тужилаца да им тужени солидарно на име уговорне казне исплате и то тужиоцу АА 93.000,00 динара са законском затезном каматом почев

од 27.11.2009. године и тужиљи ББ 55.800,00 динара са законском затезном каматом почев од 27.11.2009. године одбијен као неоснован, као и да им на досуђене износе исплате законску затезну камату почев од 22.12.2008. године до 27.11.2009. године. Обавезани су тужени да тужоцима солидарно накнаде трошкове поступка од 512.752,00 динара. Одбијен је захтев тужилаца да им тужени на име трошкова жалбеног поступка солидарно исплате 90.000,00 динара.

Врховни касациони суд је решењем Рев 2058/2016 од 16.03.2018. године одлучујући о ревизији туженог ВВ, укинуо пресуду Апелационог суда у Нишу Гж 1007/16 од 12.05.2016. године у односу на туженог ВВ у усвајајућем делу става првог изреке и у ставу другом изреке и предмет у укинутом делу вратио другостепеном суду на поновно суђење.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж 1777/21 од 10.06.2021. године одбио као неосноване жалбе тужилаца и туженог ГГ из ... и потврдио пресуду Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П 324/15 од 23.11.2015. године у одбијајућем делу става првог и у ставу другом изреке у односу на туженог ВВ.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1777/21 од 10.06.2021. године, тужени ГГ је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени ВВ је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужиоци се у спору налазе у положају формалних супарничара из члана 205. ЗПП, због чега се вредност предмета спора, меродавна за оцену дозвољености ревизије одређује према вредности главног захтева сваког тужиоца засебно.

Тужба је поднета 27.11.2009. године, а вредност побијеног дела правноснажне пресуде према тужбеном захтеву сваког од тужилаца је 3.720.000,00 динара, који износ према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (1 евро = 94,8438 динара), представља динарску противвредност износа од 39.222,38 евра.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, у односу на сваког

тужиоца појединачно, то је Врховни касациони суд закључио да је ревизија туженог ГГ недозвољена.

За напоменути је да је у односу на туженог ГГ из ..., овде ревидента, правноснажно пресуђено по тужбеном захтеву тужилаца и то одлуком Апелационог суда у Нишу Гж 1007/16 од 12.05.2016. године, на основу које је постала правноснажна одлука Основног суда у Неготину, Судске јединице у Кладову П 324/15 од 23.11.2015. године у односу на овог туженог, јер је решењем Врховног касационог суда Рев 2058/2016 од 16.03.2018. године наведена пресуда другостепеног суда укинута само у односу на туженог ВВ који је изјавио ревизију на одлуку, а тужени ГГ није изјавио ревизију на наведену другостепену пресуду, због чега у конкретном случају ревизија туженог ГГ на пресуду Апелационог суда у Нишу Гж 1777/21 од 10.06.2021. године, такође не би била дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић